

14. szám.

Ápril 1. 1876.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre jan. decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16. kr

Előfizethető minden postahivatalnál és könyvtárban. **Kiadó-hivatal:** Pest barátság-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 5 hasábos nempereille sor 10 kr.

Hirdetések felvételnek: egyedül **Láng Lipót és társa.** 1. nemzetközi hirdetések felvételi rodájukban **Budapesten.** FÜRDŐ-UTCA 1-SŐ SZÁM.

XXVIII kötet.

FÉNY ÉS RONGY.

(félíg vers, félíg próza.)

HJA bizony ez előtt kilencz esztendővel
A kiegyezkedés volt könnyű manőver!
Urak voltunk mink is, meg az elenfél is:
Boldog Magyarország s ›Ausztria felix.«
Jövének lóháton magyar miniszterek
Biz az osztrákot is jól hordta a nyereg.
Ragyogott mindannyi arany paszománttul,
Csillaggal, kereszttel rakva elől hátul.
Egyik se czivódott: hiszen csak van esze!
Elég az alkura két szó: adsza: nesze!
Milliókrul volt szó: még se kaptak össze,
A quotánál azt se kérték, mi az összeg?
A pénzminiszternek tele volt a zsákja.
Még arra is telt, hogy a földre dobálja;
S ha főnöke mondá, adsza még egy piczit:
›Tessék bemorkolni! Még se lesz deficit.«
A német is örült, meg volt elégedve
Hetven perzentjéhez szörnyű volt a kedve.

A nagy békelagzin úgy talált mulatni,
Hogy el is felejtett akkor ›bankot adni.«
Magyar pedig volt oly generosus gazda,
Észre se vette, mit vendég elragasztja, —
Tévedésbül. — Egy kis ›vám« — ›fogyasz-
tásadó.«

Ki gondol erre, ha folyik a dáridó?
›Nézz még köztünk körül, szomszéd, hogy
mit vigy el?«
››No mára elég volt! Morgen komm ich
wieder.««

*

Bezzeg nem úgy van most! a kik összejön-
nek
Egymásnak pálinkás reggelt se köszönnek.
A legroszabb szürét ölté a nyakába
Kidült sarujából mosolyg ki a lába.
Egyik alkuvó fél jobban vakarózik,

Mint a másik s szólni csak nem akarózik.
 Kezdi az inségen : milyen nyomoruság
 Van most »oda át« : az embert majd lehúzzák.
 Fáraó hét sovány tehene ott telet.
 Mózes tiz csapása utolsóig betelt.
 »Jobban panaszkodj még!« sugdossa a kontrás
 Az ellenfél meg még nagyobbakat mond rá.
 »Ti csak usztok! Mink már a vízbe fullad-
 tunk«
 »Még az jó, de mink a szárazon maradtunk.«
 »Rongyotok van? Abbul még lehet papiros;
 Nálunk már ebbül is csak az van, a mi roszt.«
 »Ti még csak éheztek; de minket már esznek.«
 »Ott a birkák: itt a kereskedők esnek.«
 »»Végem, véged, vége, végünk, végtek, vé-
 gük!«
 Ezt a nótát elébb variálják végik. —
 Aztán hozzá fognak: »no hát mit hoztatok?«
 »De vinni akarunk« — »Ne bolondozzatok!«
 »Egy krajczár, két krajczár! Ez az én kraj-
 czárom«.

»Tied volna egy, ha ez itt volna három.
 De mivel csak kettő, a tied nincs itten.«
 »Muszáj ide adni!« — ? Mit muszáj! Schön
 bitten«
 »»Öreg, azt a kraczárt, el ne engedd nekik.«
 A két inséges társ hátul reménykedik.
 Esküszik az egyik, a másik meg átkoz,
 E krajczár nélkül nem tér a honatyákhoz,
 Emezt megczibálják, ha el nem ragadja.
 Amazt meg azért, ha krajczárt oda adja.
 Egyik teremttéz, másik szakkermentez
 S kap görcsös botjához:— görcsös parlamenthez.
 Csunya verekedés lesz abból: aszondom;
 A mig megosztozunk a krajczáros fondon.

*

Hej csak! a mikor olyan »urak« voltunk:
 Akkor lett volna a milliókra több gondunk.
 Most »közös koldusok« a bécsi vásáron
 Nem vesznénk össze a vitatott krajczáron!

K—s M—n.

NE HAGYD MAGAD

Nyomoruságos elbeszélés

JÓKAI MÓRTÓL

III.

Egy vesztére született házi úr.

MINT az ezeregy éjszaka mesélői között, végre a két nyári kabátos ifjura került a sor.

— Hát urak, kezdé, két veres kezét egymáshoz dörzsölve, hogy ne fázzanak olyan nagyon; ezek bizony mind igen szomorú történetek, a miket az urak itt elbeszélni sziveskedtek; de azért még nem elegendő indokok arra, hogy az ember akár a világosság gyújtásra rendeltetett anyagot használja ezzel egészen ellenkező célokra, akár pedig a szederfát kényszerítse a természetől nem számára rendelt gyümölcsnek hordozására. Az urak legalább voltak már »urak« egyszer. Duskálkodtak, pará-

déztak, ettek, ittak, kedvüket töltötték; de én még soha életemben egyszer sem laktam jól. Az apám szegény bányásztiszt volt, és volt tizenegy gyereke. Képzelmek az urak, hogy mikor a koplalást elosztják tizenegy felé, milyen nagy porczio jut abból egyre-egyre. Hanem utlebből annál többet kaptam. Megvert mindennap mind a tiz bátyám, mert én voltam a legkisebb; megvert az apám, mert én maradtam leghátul, mikor a többit kergette, megvert mindennap az iskolamester, mert én ijedtem meg tőle legjobban.

Mit tudják azt a boldog hentesek, meg a szerencsés földművesek, hogy mennyi ütlegbe kerül a szegény tudós gyereknek a hic-haehoc? hány körmöst kell kapni az orthographiáért? hány pofon és fabaraczk jár ki addig, a mig megtanulja az ember, hogy Jupiter genitivusa: Jovis? Ők a nélkül mind el lehetnek. De a szegény tanuló gyereknek azt mondják, hogy ha nem tanulod meg a »quae maribust,«

ha nem tudod mi a *πύπτω*-nak az aoristus primusa, nem kapsz majd hivatalt.

Az apám pedig mindenképen hivatalnoknak akart nevelni. Azt mondta: a hivatal meg nem csal. A mint otthon kikaptam az iskolából, felküldött a lycaeumba.

— No oda én is szerettem járni. Szólt közbe a házi ur.

— Ugyan minek?

— Madárfészkeket szedni.

— Az lycium volt, kerítés bozót. Az pedig lycaeum, a hol phylosofiát tanítanak, meg hydrodynamicát, oratoriát, ornata syntaxist, sublimior mathesist, antiquitates romanast és graecsat; a mikből mind nem lesz soha gáliczkö. milyen idős koromban én a coquia mécese mel-

let egész éjjel biffáltam az $\frac{a+b}{c} = x - q$ elevatum ad ypsilont, olyan korban az urak már régen bele is untak a kocsmabajárásba. Mert nappal az iskolát kellett sepernem, meg a nagy diákok csizmáit tisztitanom. Mendikás voltam. Kaptam mindenapra fél czipót, meg rántott levest. Csak sátoros ünnepen tudtam meg, hogy milyen ize van a húsnak? mikor a legatus batyuját vittem gyalog faluról falura. Később magam is próbáltam azt a mesterséget, egy pár forintért végig prédikáltam fél Slavoniát; ott volt olyan legatio, a melyik senkinek se kellett. Aztán egész nap studiumokat másoltam. Szép irásom volt: szerették. Körmöléssel kerestem magamnak anynyit, hogy egy-egy tiszteséges öltöny darabot szerezzek a testemre. De egy teljes öltözet ruhám soha egyszerre nem volt. Mint a hogy Lukácsnapkor kap a juhász egyszerre új szürt, kalapot, csizmát, rézinget, nyakravalót. Ha kabátot tudtam venni, akkor bizonyosan a csizmám volt rongyos, s mire anynyit összekuporgattam, hogy egy új fischleder topányt tudjak beszerezni, már bizonyosan a kabátom könyöke mosolyogta a világ mulandóságát. Ezért soha nem is váltottam szót leány félével. A kopott ruha a férfiui bátorságot lehüti. Nem is értem volna rá. Nem is tudtam hozzá. Aztán meg azt hiszem, hogy a fehér személyek mind olyan büszkék, hogy ha egy férfi hozzájuk szól, sértve

érezk magokat általa. Ha pedig olyan néemberrel találkozik, a ki maga a szemem közé néz, attul én úgy megijedek, hogy a fülem is veres lesz szégyenletemben. Bort sem ittam még soha. Pénzem sem volt rá. Az ingyent pedig nem szerettem. Nem is akartam megtudni, hogy milyen az ize? hátha megszerettem volna, s aztán mindig kívánnám? A jó csak úgy jó, ha minden nap van. Attól is féltem, hogy ha bort innám, dalolni találnék tőle s azzal alkalmatlanságot szereznek más embernek.

— No akkor csakugyan szerencsétlen ember hát az úr! — szólalt fel a háromemeletes házi úr, ha még soha bort nem ivott.

— Pálinkát sem? — szólt kételkedően az extelkes. — De már akkor sajnálni lehet.

— Pedig hát nem éreztem ám magamat szerencsétlenné soha. Nem hallotta azt senki én tőlem, hogy valami bajom van. Még ha catarhusom volt is, úgy tudtam kicsinálni, hogy ne köhögjek. Medveczukornál egyéb orvosságom soha se volt. A mint kikerültem az iskolából, egyszerre nagy szerencse ért. A legnagyobb, a miről álmodni mertem valaha. Valóságos ternó volt, mintha számokat álmodtam volna. A mint belenézek a hivatalos lapba, meglátom, hogy a szülővárosomban törvényszéket állítanak fel. Kell oda ember! Rögtön sietek a tolyamodásomat a legszebb calligraphiámmal megírni, beadom nagy szivdobogással s harmadnap megkapom rá a kedvező választ: kineveztettem hatszáz kemény forintokkal telekkönyvi segédiktatónak. Hatszáz forint! Hisz ez anynyi pénz, hogy azt el se lehet költeni! Mit csinállok én ezzel a pénzzel? Hogy leszek én ilyen nagy úr egyszerre? Felét hazaküldöm az anyámnak: annak jól fog esni. Hogy eldicsekszik majd vele! — Hanem hát nem ér semmit az embernek jámbor fogadásokat tenni. — Az úr Isten olyan nagy úr, hogy őt nem lehet megvesztegetni. — Megvesztegetni csak az ördögöt lehet. Ha azt mondtam volna magamban, hogy nosza most már nagyokat iszom én is! vagy pedig azt, hogy a mi pénzt megsugorgatok, azt majd kiadom százaz uzsorára a kollegáknak; mert sehol úgy nem virágozik az uzsora, mint a hivaltaszobákban a tisztársak között, hát akkor hi-

szem, hogy még most is ott ülnék a hivatalomban. Mert hogy kicseppentem belőle, annak tanúsága az, hogy most itt ülök. S ennek pedig igen egyszerű története van. — Hanem erre hadd iszom alább egy pohár vizet, — hogy belemelegedjek.

(Folyt. köv.)

Tallérossy Zebulon levele

Mindenváró Adámhoz

Tekintetesz barátom uram!

NO CSAK nem veszte még ki igaz humor világbul. Legutolsó ülésben (quod mihi supremum tempus in urbe fuit) uszta tisztelt haz vizben. Először bocsatota rank Hochwassert miniszter Péchy, feleletben Dunaviz interpellációkra Szeniczeynek, Kallay Beninak. Szeniczeynek elég volt vizből, nem szomjazta többet; de Kallay Beni nem ismerte irgalmat insiges hazal, s míg hegyibe bocsatota másik arvizes replikat. Nem tudom én, mit beszilte? azt halottam belüle, hogy francia inzsellir tanácsolta nekünk: hogy ne Dunapartot emeljünk magasabra, hanem Duna fenekit asunk ki milebre. Trezömbli szervitör! Nem tugya francia, hogy ha Duna fenekit Pest alatt nagyon kaparunk, onan kigyün artézi kut, még több viz lesz! Minden ember volt már menőfilben. Senkise nem halgata szonokra: miniszterek maguk szítmენტek padokba discuralnyi ismerősökel, bucsut venyi egytül mastul. Elnöki hatalom nem respectatatot sehol. — Ekor elnök, mikor latot, hogy maguk miniszterek isz általanozs figyelmetlensigre pildat adnak; Kallay Beni szonoklata pedig már kezdi elérnyi a 25 lab tizenkilencz hüvelyknyi filelmetesz magasagot, mit kigondolta a maga szeretetremilto humoristicus ironiajaval? — A karzaton ülte egymás melete három szip kisaszony, meg egy szép menyecskedelnö. Hat persze azok isz diskuráltak odafenn, mint mink idelen, de korantsem olyan hangosan, mint mink. — Akkor elnök ur ismeretes sardonius mosolygasaval, odaintete teremörök közül azt, a ki legvitizeb (először azirt, mert fiatal korában bevete egy erős sanczot,

masoczor mert öreg korában elvete egy fiatal felesiget), hat ezt felküldte karzatra, hogy intsen meg tisztelt delhölgyeket, hogy lasaban tarsalkogyanak. Iszrevet ezt tisztelt haz, eczere minden abrazat elkezte mosolyogni: nize fel karzatra, hogy mi lesz ebbül? Ez által ismit fel let gerjesztve általanozs irdekeltség tárgyalas iranta. — Teremör megjelente hölgygallérian, s nigy delhölgy gallérjaba udvariasan odaugta, hogy »tiszteli elnök ur nagysagukat, lasaban miltoztasanak, nem sicuti domi, a szinhabban, mert ez nem drama, mit odalen jacznak: haz maga isz ugy isz eleget larmaz, hogy már szonok maga se nem halya, mit beszilnek a gyorsirok?« — Ere kisaszonyok elrejtetek magukat legyező hata mögi (ne tesik filnyi: az nem gyün jegyzökönyvbe!) tisztelt haz pedig elpudealta magát, is elnök czilt irte: »leanyomnak szolok, menyem isz irtsen belüle!« let idelen csendesig s Kallay Beni árbeszide szipen lefolyta magátul, a nélkül, hogy soroksari töltist kinyitotak volna előte.

alázatos szolgálja

J. Z.

Természethű leirása azon gyűlésnek,

melyben a brassói culturvoik Waechternek bizalmatlanságot szavazott.

Zeller: Tisztelt gyűlés! Tetszik tudni, hogy mi közöttünk a zellerek, répák, mukok között a vastagabbat illeti a dicsőség! tehát indítványozom, hogy e gyűlésünknek is a vastag, — ki zengzetes anyanyelvünkön D á k k-nak neveztetik — legyen az elnöke.

(Hoch, Hoch, Hoch!)

De hogy a világnak megmutassuk, mikép mi az emberi jogokat is tiszteljük, a mennyiben t. l. nekünk és privilegiumainknak hasznosak, — tehát kiáltsuk ki Á d á m o t — az első embert — jegyzőnek.

(Hoch, Hoch, Hoch!)

Dákk: (az elnöki székel előtt) Uraim, köszönöm a bizalmat, melyet előlegesen elintéztünk volt, s hogy megmutassam mily méltó vagyok e helyre, aval nyitom meg a gyűlést, hogy tekintettel arra, miszerint mi ezúttal Waechternek, a mi képviselőnknek azért akarunk bizalmatlanságot szavazni, mert ő előadójául vállalkozott azon törvényjavaslatnak, melyet a király Ő fel-

sége kormánya, ugyan csak ő Felségének előleges helyben hagyásával az országgyűlés elébe terjesztett, tehát mint hű és loyális alatt valók először is emeljünk háromszoros hochot a császár és király ő Felségére!

(*Hoch, Hoch, Hoch!*)

Adam: Csak azt kívánom, hogy hű alatvalóságunk e fényes bizonyítványát drótozzuk fel Bécsbe.

(*Angenommen*)

Dákk: És most már hallgassák meg uraim a sententiát, melyet Waechterre hoztunk.

Adam: (*Olvassa:*) 1. A törvény meg van szegve. 2. Waechter akasztassék fel. 3. A szászföld szent és sértetetlen. 4. Waechter törettessék kerékbe. 5. És aztán még egy kicsit lövettessék is föbe.

(*Mély csend.*)

Zsemles: Nekem pedig tetszik Waechter, tehát se ne törettessék kerékbe; se ne lövettessék föbe.

(*Éljen! Helyes*)

Kommher: Tán mégsem kellene azt a szegény embert kihallgatatlanul elítélni.

(*Ohó, Ohó, Ohó!*)

Bory: A törvény nincs megsértve, sőt éppen most tartatik meg, pártolom Zsemlest.

(*Helyes Éljen!*)

Dákk: Más nem akar szólani?

(*Mély csend*)

Dákk: Ujból is kérdem, senki seni akar a mi gyönyörű határozati javaslatunk mellett szót emelni?

(*Mély csend*)

Dákk: Barátim, az isten megfizeti, hát ezt határoztuk mi abinvisis? Hát azért fáradozunk mi napok óta, hogy titeket ide csöditessünk? nézzetek körül, hányan vagytok! Az inatokba szállt a lelketek e pár magyar előtt? Senki sem fog felszólalni?

Adam: Lári fári. Szavazzunk. Ezt az egy pár magyart szavazzuk le, ők nekünk mind semmid az; de ha ők Budapesten lezavaznak minket, az nem semmid az.

Simmel: Várjatok, hát beszélek én a javaslat mellett. — Csak azért nem kértem eddig szót, mert vártam, hogy a Waechter barátai közül pártolja valaki az ő elítéltetését. — De mivel azok nem pártolják, látom, hát pártolom én.

(*Bravó! Bravó!*)

Mogher: Mivel Waechter az én bátyámnak, miikor ez a Richsratba járogatott, ellenfele volt, hát én pártolom előttem szólót; csak az a szerény megjegyzésem van, hogy ohajtottam volna Waechtert egy kissé még olajba megfőzni.

(*Fészítsétek meg! Fészítsétek meg! Szavazzunk.*)

Vasszavi: Hogyan akarnak önök szavazni, mi-dön a teremben tömérdek a nem választó?

Dákk: A nem választókat kiküldhetjük, de megvallom mégsem tudom, hogyan ejtsük meg a szavazást.

Adam: Láttam én hogyan számlálják meg a juhot a hét falusi oláhok; ugyanazonképpen számláljuk meg, mi is a mienk fejeit. Meglátjátok, mekkora többségben vagyunk.

Egyhang: Tán mégis jobb volna, ha mindenki felütné a szarvát.

Dákk: Jól van hát szavazzunk felemelt kézzel, — azokét is jóba vesszük, kik nem szavazók, vagy passivisták, csak szavazzanak velünk.

(*Megtörténik a kézfelemelés*)

Dákk: Constatálom, hogy a nagy többség a mellett van, hogy Waechter feszítették meg.

(*Bravó!*)

Egy romai: Én meg azt konstátálom, hogy mi passivisták sem jobbra, sem balra nem szavaztunk, csak a kezünket emeltünk fel Waechter ellen: — Sonst habe ich keine Schmerzen.

Maurer: Az előttem szóló nagyon szépen és nagyon tanulságosan beszélt, csak hogy mi úgysis tudtuk, a mit mondott. — Térjünk tehát felette napi rendre.

(*Angenommen.*)

Dákk: A napi rend az, hogy a gyűlést eloszlatom és kezeimet mosom.

Látó Halló.

EMANCIPÁLT NÉPDAL.

A szászor szép kis kherthemben elhervadt,
De a rózsza khözepében megmaradth,
Elszakadthál, messze esthél szivemthől —
Én a Shajön innen — te a Shajön thől.

A katona iskolából.

Káplár: Mit ért kend család alatt?

Regruta: Csalás alatt értem például, hogy a Pirók Erzsi a Gombos Pista kedvese a hornistával csókolódott a kapu alatt. . .

*

Káplár: Mondja meg kend, ki a generál inspector.

Regruta: Főherczeg felmarsal Halbréksz.

*

Káplár: Hogy hívják a mi fegyverünket?

Regruta: Hátultöltő *vertfegyver*. (Verndl.)

AZ EGYEZKEDÉS

1867-ben.

(Lásd a verset)

AZ EGYEZKEDÉS

1876-ban.

az első oldalon.

MESE illetőleg IDYLL.

(Kinrimésiromában)

Belgiumban, — oda kint,
Egy banktitkár, — neve T'kint,
A pénztárba betekint.

»Van benn egy pár millió
Brüsszeli csipke mily jó:
Ugy-e édes Mili? Ó!..« ..

S a markába nevet T'kint,
Ill a berek, ! — tágabb kint.
Még korán nevetett T'kint:
Ismét bent ül és nem kint!

Kintilián.

Hol van az Isten?

Régen történt a m.-vásárhelyi ref. fődanodában.
Körmöltek a deákok a metaphysica vizsgán. Épen X.
eminens felelt.

— Mondja meg domine — szól a tanár, — az
isten kívül vagy belől van a világon?

— Kivül!

— Helyesen domine; — elég is volt a feleletből.

— Még nem! — csendült néhai A. J. inspector
curator hangja — látom, hogy ön jelesen felelt a cur-
sus után; de most támaszkodjék egyedül józan eszére,
— (s ezzel kivonta zsebéből óráját) — mit gondol az
óralapján kívül, vagy belől esik a — rugó?!

Egy termékeny, de rozsz költőhöz.

Verseid, azt mondják, gombák módján szaporodnak:
Nem csoda a gombák közt a bolond gyakori.

Charon

Roszul járt a kártyája.

Mihály napján ebéd után ferblihez ült a vidám
társaság. B. alispán kikötötte hogy csak alkonyatig ját-
szik, s meghagyta hajdujának, hogy ha feljön a hold,
fogasson. Már esteledett s még egy cassát sem vitt a
játékba fülíg belemászott alispán, a mikor jelenti a
hajdu: »tekintetes uram be van fogva, feljött a hold.«

»Hadd jöjjön a nap is,« rivallt legényére a vár-
megye első tisztviselője. S bizony már jól fent járt a
nap mikor eloszlott a kompánia.

TORDA ÉS A NAPÓRA.

— Ráfogás. —

A TORDAIK napórát raktak a toronyra; a múlt hé-
sten összeült a tanács és elhatározta: »Tekintve a
nedves időjárást és a vas rozsdásodását: meghagyatik
a városi gazdának, hogy a napórának fedele tétés-
sen.« Pár nappal azután jelentik a tanácsnak, hogy a
napóra használhatlan. Bizottság küldetett a helyszínére;
ez ilyen jelentést adott be: »Elmenvén, szét-, fel-, le-,
és rézsutnézvén, a vélemények hivatalos solemnitással
egyeztettévé; szakértelemmel kimondatott: a napóra
fedele nélkülözhetlen eszköz; s mint milyen meghagya-
tik, azonban a vasrud fényesre reszeltetendő,
mert akkor az óra jelsugara sötétben is látható le-
szen. Torda 1876. Martius hó.«

Mitől döglött meg a patkány?

Villany telepet hoztattak az iskola számára; hatá-
sát egy gyámoltalan patkányon kísérlették meg a vásott
ficzkók teljes meglegedésére. — Az áldozat kimulását
igy magyarázta meg a tanító:

— Igen is, először ne röhögjete! Másodszor
halljátok mi az oka, hogy ez az átkozott bestyia vala-
hára kiadta páraját: ugyanis ebben a masinában levő
»istennyila« mind kiszitta belőle a szuszt.

Mire jó az árviz.

Tejjel és mézzel folyó ország a Magyaror-
szág, hanem hogy igen meg ne sűrűsödjék benne a
tej meg a méz, fel kellett eresztenem egy kis Du-
na-Tisza-vizzel.

Gondviselés.

Egy elemi és egy polgári iskolai tanító párbeszéde.

A. De milyen nagy elemi csapás ez az árviz!

B. Polgári, különösen adózó-polgári csapás
biz az!

Megnyugtató.

— A keleti kérdés velem semmiféle
számszerű összefüggésben nincsen.

Keleti Statisztikus.

BAUSZNERN UJSZASZ-CONTRA BAUSZNER Ó-SZASZ.

1876-ki Ószász. Krucitürken! ne izélj, te betyár, nem látod, hogy én vagyok?
1871-iki Újszász. Én is én vagyok, a teremduráját, menykő adta svábja.

Ki ne beszélje Szerkesztő uram.

Tyü, fikomadta! szörnyű nagy a baj!
Ha ezt meghallja Zöngő, jaj nekem.
Mint collegát fog üdvözölni még,
— Ettől pedig őrizzen istenem!
Megtisztel újra zöngeményivel,
S fel nem venném azt töles emmiért,
Ki ne beszélje Szerkesztő uram,
Hogy versem oly kegyetlen véget ért!

Azt gondolám, felhők közt vágtatok,
Szilaj csikóm az égbe felragad;
S be kezdem látni végre, hogy gebém
Itt lent tiporja. járja a sarat!
Félek, hogy rám találják sütni a
Poéta nevet ennyi hiremért!
Ki ne beszélje Szerkesztő uram,
Hogy versem oly kegyetlen véget ért!

Hát még ha szép lánykám fülébe jő!
— Kinél régóta csapom a szelet, —
Nagyban hiszi poétaságomat,
S a lapokban kutatja versemet!
Brr, most ha látná, mint esapták le a
Fejem bubjáról a szegény babért!
Ki ne beszélje Szerkesztő uram,
Hogy versem oly kegyetlen véget ért!

Ez mind hagyján! De principálisom
Megtudja, hogy az időt mint lopom,
Verset faragva kereset helyett,
Mig ő izzad a tárgyalásokon:
Lecsap bujtári tisztémről, s a mi
Roszabb, lehúz vagy öt forintnyi bért! . . .
Ki ne beszélje Szerkesztő uram,
Hogy versem oly kegyetlen véget ért.

PITYPALATY.

Golyóbisok.

Egy német tiszt, midőn J. főherczeg néhány napig N. városban időzött, nehogy legényei elmulaszszak megadni a megillető tisztelgés (frontot csinálni s ugy szalutálni) így festette le katonái előtt:

— Kicsi nagy, parna, pajusz, szakál mind enyém, de legjobban lehet megismerni, hogy sokan mennek hátul neki.

*

Egy más alkalommal, midőn a szobát vizitálta, ilyen vadat mondott:

— Ha még egyszer ez a láda poros lenni, akkor kimegyek az ablakon.

*

Kinmaradt a baka, a reggeli rapportnál elő áll.

— Majd megtanítlak én tégedet magának, nem maradni kint 3 fertály 3 negyedig: 8 nap vártaház, por-kócz nem lesz kell.

— A másik tiszt nagy bölcsen kiigazította:

— Prokócz.

Igy aztán jól volt.

*

Káplár: Mikor én azt mondom kendnek, hogy »habták,« akkor álljon kend, mintha karót früstökölt volna.

Regruta: Igenis értem, káplár uram, kérem alássan.

Káplár: Mikor pedig azt mondom, hogy »reksz sőt,« akkor a balszeme a köpönyeg gombon fusson végig.

Regruta: Ezt nem értem káplár ur kérem alássan. (Káplár ad a regrutának egy debreczenyi ötöst a bal képeré, ez fejét jobbra fordítja épen ugy, a mint kell a reksz sótra.)

Káplár: Na lássa kend, így csinálja máskor.

Ominózus fölirat.

Vidám kedélyű tréfás öreg ur volt — még a régi jó fajtából — R. . község plébánosa, ki a közéletben mint talpig derék magyar ember hivatalában pedig mint tevékeny buzgó lelkész volt ismeretes. Csupán csak egy dologban nem volt eminens: t. i. a gazdaszatban, mert bár pásszióval kezdte és üzte, de többnyire mégis malőrrel végezte be e szakmát. Minazonáltal stóicus nyugalommal és rendithetlen egykedvűséggel tűrte minden e nembeli calamitásait, sőt gyakran egy jó tréfával ütötte el az egész kárt és veszteséget. — Egykor a többi között — azt vette fejébe, hogy birkákat fog tartani, s hamarjában át is alakította egy puszta istállóját birka akollá. — Megjegyzendő még, hogy a mily szenvedélyes gazda, ép olyan pásszionátus verselő is volt, különösen a deákban; mert házának minden zegezugában latin disztichonok, chronostichonok s egyéb alkalmi versek és föliratok diszelegtek. Ezen kedvtelése és szokásához hiven, a megkészült birka akol ajtaja fölé is egy következő versel ellátott táblácskát függesztett:

»Hic grex exhibis et intrabis,«

»Et cum vellere parochum dotabis«

Itt megyen ki- és be a nyáj,

A plébánost gyapjuval gazdagítván.

Az egészben az volt a legominózusabb, hogy esetlegesen, épen az akol ajtaja fölé került a szénahányó ablak a tetőn, a vers pedig az ablak alatt és ajtó fölött épen középen lévén, bajos volt eltalálni: hogy melyik nyílásra fog majd pászolni a nyáj ki- vagy bemenése.

Végre, midőn már az akol és birka meg volt, ellátogat az öreg urhoz egy helybeli compossessor ismerője, és látván az új akvizicziót, csodálkozva s egyszersmind fejcsoválva mondja:

— Ugyan, per amorem Dei! — mit gondolt reverende, mikor ily vizegyős lapályos legelőre, mint a mi határunk, birkákat szerzett? ezt más csakugyan nem tartom praktikus dolognak

— Hm, spectabilis! lám az apostol is az mondja — mindeneket megpróbáljatok; én is tehát azt tartom, hogy a szerencse és az ökonomia próbálva jó, egy kissé nem árt experimentálni.

— Nono, vigyázzon tisztelendőséged, hogy ugy ne járjon mint az egyszeri leány, aki addig próbált, míg rajta nem vesztett. — Aztán miféle, ominózus fölirat ez itt? — szól a versre mutatva, — bizony nem jó az ördögöt a falra festeni! Rosz próféta legyek, — de tavaszra a birkák aligha mennek be az ajtón az akolba, hanem föl az ablakon — a padlásra!

— Majd elvállik; — mond a lelkész mosolygva, — de hogyan is lehet az ember olyan pessimista? Hisz nem tudja spectabilis, hogy egy verébfi sem eshetik le a tetőről az ur tudta nélkül? . . . hát akkor az én birkáim hogyan kerülhetnének föl a padlásra, ha az Isten nem akarja?

Ezzel a discursus véget ért, és a spectabilis haza ballagott.

Az idő jött és ment; elmúlt az ős és a tél; a roszt legelőn a nyáj fölszedte a mételyt, télen át érett és fejlődött benne a nyavalya, és tavasz felé kezdtek hullani a birkák mint az őszi legyek, és a nyáj nem gyapjujával gazdagította a plébánost, hanem csak a bőrével fizetett, nem is az akolba sétált ki- és be, hanem egytől egyig a padlásra vándorolt föl!

Mikor már nem volt birka, vagyis a cigányként véggép megszűnt a dög. jön a spectabilis, és félig részvevő félig boszus hangon mondja:

— Ugye lám disvadeáltam a birkatartást, ime mily malapropos-képen ütött ki a vers, és röpülésre ke-

rült a nyáj?! . fára ugyan nem ment, — mint a cigány lova, — hanem ru Ira került!«

— Minden kárban van némi haszon is, — szól vidáman a lelkész. Hát nem olvasta a bibliából, hogy haidan Gerazim vidék Jisznó-csordája mily gonoszul járt, még folt sem vállott belőle? Lám az én birka nyájamnál mégis másként van a dolog, mert a bőre csak megvan, — legalább veszett fejszének a nyele! Pars pro toto! — külömben mindennek az az oka, hogy filozofus koromban *roszul tradálták az Ökonomia rurális-t*, mert abban soha sem tanultam, hogy a birka olyan csuszó-mászó természetű állat legyen, hogy a padlásra is fölmegy! *Experientia est magistra vita-e*, egy tapasztalással gazdagabb lettem. Most magamról is elmondhatom: hogy a pap is holtik tanul! — Egyébiránt, végzé az öreg nevetve, ha elveszett is a néglábu nyáj, csak a lelki nyáj szaporodjék, és alólam a *pásztor* alul ne rántsák még ki a gyékényt; — menjünk be spectabilis, igyuk meg a bőr áldomást, hála Isten! hogy élünk!!

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— Annak, aki »nem érezné magát megbántva, ha küldeményéből valami az »Üstökösbe« beválnék.« Csak küldjön, mi sem érezzük magunkat megbántva, uti figura doctet. — Agnus. »Szerelem, föleszmélés és jóslat.« Nem nekünk való. — A tolna megyei adoma régi. — G. Ö. Budapest. Inkább szomorú, mint furcsa. — Anonymus. Nagyon hamis. — Sz. B. Az adomák nem közölhetők. — Vadász kaland. Most se jobb, mint először. — B. Mátyás. »Egykor és most.« Se most, se egykor. — »Kedves barátom Berger.« Ezt a levelet rejtse el. — R. Cs. E. Humorisztikus vers kell nekünk.

Előfizetési föltételek

az „ÜSTÖKÖS“-re.

Apriltól—Juniusig szóló évnegyedre 2 frt.

Apriltól—Októberig szóló félévre 4 frt.

Apriltól—Deczemberig három évnegyedre 6 frt.

Az előfizetési pénzek az »Üstökös« kiadóhivatalába (Baráttér, Athenaeum épület) küldendők.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státói utca 90-ik szám alatt.

Budapest. 1876.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:
egyedtől

LÁNG LIPOT ÉS TÁRS.

I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájukban, Budapesten
Füüd-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

WEISS GYULA

vászon, fehérnemű és kötött áruk gyári raktára

Budapest, Hatvani utca (a szép utca átellenében.)

Tisztelt vevőim s a t. cz. közönségnek tudtára, hogy az idősáknak gondját viselvén, ismert legjobb készleteimet kész fehérnemű, vászon és kötőárúkból kezdve

leszállított árak mellett eladom

és bátor vagyok nagyszámu árjegyzékeimből, (melyet kívánatra bérmentve küldök) néhány ajánlható árucikket különösen említeni,

eladás szabott árak mellett

egy csinosan feldisztett hölgy éji corsett jó chiffonból 1 frt 25 kr, 1 frt 50 kr, 2 frt, finom himzéssel 2 frt, 2 frt 50 kr;
egy alsó szoknya jó chiffonból huzott vagy rakott fodrokkal 1 frt 80 kr, 2 frt, 2 frt 50 kr. uszálylval aránylag feljebb;
egy női alsónadrág jó chiffonból igen csinos 1 frt 20 kr, 1 frt 50 kr, finom himzéssel 1 frt 50 kr, 1 frt 80 kr;
hölgy ingek chiffonból svájci forma 1 frt 20 kr, csinosan diszitve 1 frt 50 kr, 1 frt 80 kr, finom himzéssel 1 frt 80 kr, 2 frt, 2 frt 50 kr.
hölgy ingek tiszta vászonból sváci 1 frt 80 kr, 2 frt, 2 frt 50 kr, finom himzéssel legcsinosabb 3 frt, 3 frt 50 kr, 4 frt;
uri ingek chiffonból résztes mellet 1 frt 80 kr, redőzött vagy sima mellet igen csinos 2 frt 50 kr, himzett fantazia melbetéttel a legcsinosabb 3 frt;
uri ingek finom vászonból 2 frt 50 kr, 3 frt, 3 frt 50 kr, 4 frt, 5 frt, legfinomabb szines uri ingek 1 frt 50 kr, 1 frt 80 kr, 2 frt, 2 frt 50 kr, divatgallérral francia cretonból 2 frt 50 kr, jó szinü angol oxford szövetből 2 divatgalérral 3 frt;
uri alsó nadrágok tiszta tartós vászonból német vagy magyar szabásu 1 frt 20 kr, 1 frt 50 kr, 1 frt 80 kr, 2 frt;
nyitott gyermek ingesekék 60 kr, 70 kr, 80 kr, fi- és leányingek minden időközben, hosszu vankosok igen elegánsul feldiszitve 1 frt 80 kr, pólyaszalagok pólyák előkéek;
valódi francia női válfüző drbja 1 frt 20 kr-tól és feljebb.

A vászonáru minőségeért kezeskedem

1 drb. $\frac{3}{4}$ széles 50 rőfös valódi belfaszti vászon (kitünő uri-női- és ágynemű készítésére) 18 frt, 20 frt, 22 frt, 24 frt, 26 frt, 28 frt, 30 frt;
1 drb. $\frac{1}{4}$ széles 30 rőfös fehérített vászon minden czélra alkalmas 8 frt 50 kr, 9 frt 50 kr, 10 frt, 10 frt 50 kr, 11 frt, 11 frt 50 kr, 12 frt, $\frac{1}{4}$ széles 2 frt-tal feljebb.
1 drb. $\frac{1}{4}$ széles 30 rőfös valódi sziléziai czérnavászon legjobban alkalmas alsó nadrágok és ágylepedőkre) 7 frt, 7 frt 50 kr, 8 frt, 8 frt 50 kr, 9 frt, $\frac{1}{4}$ széles 2 frt-tal feljebb.
1 drb. 30 rőfös jószinü hegyi czérna canafasz 8 frt, 8 frt 50 kr, 9 frt, 9 frt 50 kr, 10 frt;
1 tuczat valódi rumburgi vászon zsebkendő 2 frt 50 kr, 3 frt, 3 frt 50, 4 frt, 5 frt;
1 drb. 30 rőfös $\frac{3}{4}$ széles chiffon 7 frt 20 kr, 7 frt 80 kr, 8 frt 40 kr, 9 frt, 9 frt 60 kr, a legfinomabb;
1 drb. 30 rőfös $\frac{3}{4}$ széles csikos Gradl (legjobban ágy és butorbehuzásra alkalmas 7 frt 50 kr, 8 frt, 8 frt 50 kr, virágos (damast) 12 frt;
2 rőf nagy tiszta vászon asztalteríték 2 frt és feljebb;
1 tuczat tiszta vászon szalvéta 5 frt és feljebb;
Szines vászon és kávékendők rojtokkal a legdivatosabb minden szinben 2 frt 50 kr, 2 frt 70 kr, 3 frt;
Összes darab áruk méter vagy rőf száma is adatik el; Minden nemü rumburgi hollandi vásznak, törülközők, $\frac{3}{4}$ széles vásznak, fehér, vörös és sárga nánkink, ágy és asztalterítékek raktára.
továbbá gyári raktár csipkefüggönyökben rőf száma 30 krtól kezdve,

uri és hölgyi gallérok, kzelők, nyakkendők, valódi prágai clacé, czérna és selyem kesztyűkből, esernyők és napernyők-ből, ugyszintén gyári raktár női harisnyák és uri félharisnyák-ból.

Francia ing és ruha kretton és perkalok dús izlészerű választékban a legujabb rőfe 25 krtól kezdve és feljebb, valódi angol ruha ing oxfordkelmék rőfe 40 kr, fehér és sárga nyári piquet, selyem és bársony szalagok s. a. t. leszállított árakon.

Utánvét melletti küldeményeknél semmiféle csomagolási díj nem számítatik.

Ingeknél való megrendelésnél a nyak bősége feladandó,ugyszintén az ingek gallérral vagy annélküli készítése megnevezendő.

Megnem felelő áruk, ha azok bérmentesen visszaküldetnek, kicseréltetnek vagy kívánatra azonnal a pénz is visszaküldetik.

Vászon kretton és perkal minták kívánatra bérmentesen megküldetnek.

Mély tisztelettel

WEISS GYULA

Budapest, Hatvaniutca 5 szám, a szép utca átellenében-

Diszes

husvéti tojások

legujabb nemei dús választékát,

10 krtól 25 frtig.

Ide! újdonság: a bávós Columbus-tojás 60 kr.

Husvéti öntözéshez

alkalmas, esalódtátón meglepő újdonságok:

Feeskendő illatszer-ívégese 35 kr és 1 forint.
Szivar 35 kr. Viola-csokor 40 kr. Viola-gyöngyvirág- és rózsabokréták 80 krajczártól 2 frt 50 krig, egyes rósa 65 kr. Revolver 50 kr.
Kis bohóc 50,60 kr. Ötöztetett babák 2-2.15.
Rózsacsokor babával 1 frt. Rugany feeskendo-tojás 70 és 80 krajczár.
Feeskendo husvéti báránya gyermekkel 2 forint.
Feeskendőgyüru 30, 50 kr, valamint néhány

uj különleg-sség.

melyeknek használata csak az eladásnál árulatik el, ajánlják

Kertész és Eisert

Budapest,

Dorotya-utca 2. sz.

írásbeli megbízások gyorsan es ponto-an eszközöl-
tetnek.

Finom bér es vitorlavászon kezi-böröndök frt 3.20-25 Nagy böröndök.

Rajzokkal ellátott árjegyzékkel szívesen szolgálunk.

Minden nagyságu

fa uti-ládák

hölgyek és urak részére frt 4.20-40 frtig.

Női ruháknak való nagy uti kosarak.

Kalapdobozok.

Uti evokeszlet-k. tentatartók, tükrök.

Esernyő- és bot-latok.

Plaid-szijjak.

Szappan- es kenőcs-sze-l-ncek.

Uj nemü igen ezírszerű plaid- es ruha-tekercek.

Angol lovagló-nyerges 15 frttól 60 frtig.

Írásbeli megbízások

kellő figyelem-mel gyorsan eszközöl-
tetnek.

Mindenemü kitünő

UTAZÓ

es lovagló-eszközök

igen dús választékát ajánlják

KERTÉSZ és EISERT

Budapest, Dorotya-u. 2.

Uti tekercek.

No es fürdő-kezi-táskák.

Uti ivopohár es kulacs.

Uti szivartár.

Revolver frt 8-40

Rugany esőöltöny s köpeny.

Minden nagyságu uti-táskák 1.80-40 frtig. Vállba függeszthető táskák.

Mint egy uj, ép oly elegans mint tartós honi gyártmányt a t. cz. közönség különös figyelmébe ajánljuk a fentebbi rajz szerinti ut. kir. szabad.

Uj patent nádfonadék böröndönemet.

Kézi böröndök

Nagy uti kosarak

16 18 20 22" 25 30 40"

f. t. 8.40 9.80 11.20 12.60 frt 35.- 40.- 45.-

Ámbár dr. Eiber

márczius közepétől april végeig hol Nápolyban, hol Rómában tartózkodik: levelek ezen idő alatt is pesti józsefutezai 66. számú házához küldhetők, melyekre azonnal felelni fog, inekedve lévén, hogy azokat bárhol tüstént megkaphassa.